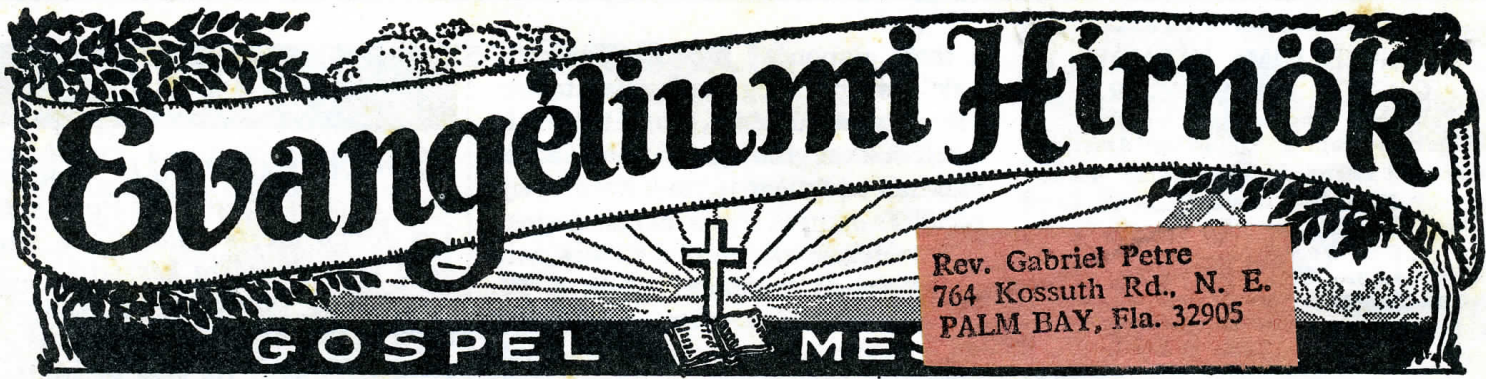




Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

“Az Evangélium Istennek hatalma” (Róma 1:16)

Krisztusvárás

“... az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.” (Kor. I. 11:26.)

December újból itt van. Adventi hangulat a tájon és a lelkeken. Közleg a karácsony.

Advent... Mit is jelent ez az idegen szó? Várakozást. Az egyházi terminológiában: Krisztus várását. Az egyházi ünneprendszer úgy foglalja magába a december hónapot, mint adventi időszakot. Onnét — a római egyház ünneprendszeréből — vette át a protestantizmus is és ezen az alapon emlegetjük (bár nem általánosságban és dogmaszerűen) mi is.

Helyes e azonban az “advent” szó jelentőségét és tényét ilyen szűkre szabni, mint ahogyan az egyházi liturgia teszi? Bele lehet-e szorítani a bibliai adventet, a Krisztus várását néhány hétbe, egyetlen hónapba? Ez az időbeli korlátok közé kényszerített advent képes-e kifejezésre juttatni azt a fenséges, igazi adventet, amely meg nem szakadó aranyfonálként húzódik keresztül az egész új-szövetségi Szentíráson?

Mindezen kérdések mellett még sok kérdést lehetne feltenni. Bizonyos, hogy a szokásnak nagy hatalma van és erre vezethető vissza az a nem éppen kifogásolhatatlan elvi és gyakorlati álláspont, amellyel egyes protestáns felekezetek behódoltak olyan egyházi kultuszoknak, melyek — ha külső megnyilatkozásaikban nem is —, de belső értelmükben és hatásaikban alkalmasak főbenjáró bibliai igazságok elhomályosítására. Ilyen, az igazsággal szembenálló és az igazság hitelét rontó

körülmény az is, hogy a századok során kialakult keresztyén (keresztyén) ünneprendszerbe beiktatták az adventet, mint a karácsonyt közvetlenül megelőző pár hetes időszakot. Ezáltal az “advent” mint ünnepi időszak vált fogalomná; így idegződött

Ádvent

*Kitárja Csend a Kapuját,
Beengedi rajta a Hőst,
Kit vár a megváltott világ
Ádventben, Karácsony előtt.*

*Ádventben, Karácsony előtt
Boldog, aki várva remél,
Vigyázva néz a napba fel,
Mert minden Ádvent véget ér.*

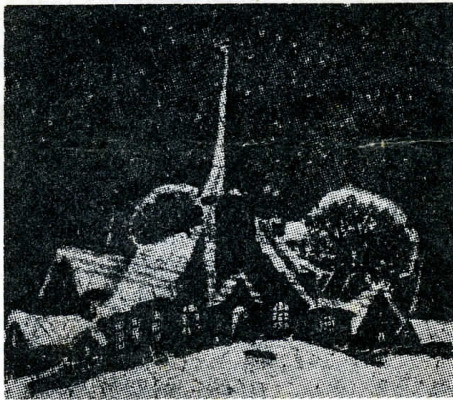
*Mert minden Ádvent véget ér,
Jő az, Akit ígér a Csend,
Megdobban minden szív, s dicsőn,
Biztatón Ádvent dala zeng.*

*Biztatón Ádvent dala zeng,
S nem érti meg, ki zajban jár,
Csak kit magának tart a csend,
Aki a Karácsonyra vár.*

*Aki a Karácsonyra vár:
Bízik, remél türelmesen,
És Karácsony szent hajnalán
Jézussal az égbe megyen.*

*Jézussal az égbe megyen,
Örök Karácsony várja őt,
S megáll boldogan, győztesen
Advent után, a Csend előtt...*

S. Kárász Izabella



be a köztudatba és a gyakorlatba; ezen az alapon írnak adventi cikkeket és mondanak adventi prédikációkat.

Ne csodálkozzunk azon, hogy a keresztyén egyházak tagjai félreértik az “advent” szó jelentőségét, mert az egyháztagok csak félreérthetik azt, amit az egyház vezetői félremagyaráznak. A legtöbb egyháztag az adventben a karácsony várását és nem a Krisztus várását látja; ha a karácsony várásán túl még valamit — illetve valakit — mást is vár, az rendszerint a “kis” Jézus, aki sokak fantáziájában minden évben megszületik, mint kisgyermek. Mennyire ideillik az Úr Jézus ama tanítása, hogy az emberi rendelések eltörlik az Istennek beszédét. (Márk 7:13.) Mert mit kell értenünk az “advent” alatt az Isten beszéde szerint? Krisztus visszajövetelét.

Igen a mi adventünk: Krisztus visszavárása. Ez tulajdonképpen a második advent, mert az első advent a Krisztus születésének a várását jelentette; az első advent az őszövet-ségi hívők adventje volt, a második advent a keresztyének adventje. (V.ö. Ésaías 7:14; Máté 1:23 — Mikeás 5:2; Máté 2:5.) Miután Krisztus megszületett, többé nem várjuk az ő megszületését, hanem mint akik

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130 St., Cleveland, Ohio 44120

Editor — Szerkesztő:

DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:

Mrs. Maria Szerencsy

P. O. Box 5873, Cleveland, Ohio 44101

FONTOS: Címváltozást, kérjük, jelent-
sék Mrs. Mária Szerencsy lapkezelőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

a fenti alapon és módon "ádventol-
nak", mégis meg kell állapítanom
azt a szomorú tény, hogy még töb-
ben, sokkal többen vannak azok,
akiknek az ádventje csak karácsony-
várás és nem Krisztusvárás. Sajnos
az Úr Jézus születésének története
— amelynek emlékére üljük a IV.
század óta a karácsonyt — sokaknak
csak mitosz, csak hitrege. És valljuk
be, a karácsonyi ünnepek — egyéb
ünnepekkel együtt — sokaknak nem
való másra, mint evésre-ivásra, dor-
bézolásra és egy kis képmutatósko-
dásra. Az Úr legyen hozzájuk irgal-
mas!

A karácsonyt, mint az Úr Jézus
születésének az emlékünnepét szí-
vesen és örömmel ülöm meg; ennek
az ünnepnek a melegére és fényére
szüksége van a hideg és fénytelen
emberi szíveknek. Csak az a baj,
hogy rövid ideig tart s még nagyobb
baj az, hogy a legtöbb ember csak
ünnepért s nem az ünnepeltért: Jé-
zusért rajong.

Az újszövetségi ünneprendszer
csak későbbi mű. Az őskeresztyének
nem ünnepelték karácsonyt. De ha
azt tapasztaljuk az írásokból, hogy
az őskeresztyének készséggel alkal-
mazkodtak (az áldozati ceremóniá-
kat kivéve) az ószövetségi ünnep-
rendszerhez mindaddig, amíg a nap-
tár meg nem változott, akkor lelki-
ismeret furdalás nélkül magunkévá
tehetjük — főként mint bizonyág-
tevő alkalmat — az Úr Jézus életé-
vel kapcsolatos emlékünnepet.
Ünnepeljünk megértő szívvel, élő
hittel és szolgálatra kész lelkülettel.

Mivel az Úr Jézus egyszer született
meg emberként e földön, azért for-
mailag elfogadható az, hogy éven-
ként egyszer ünnepeljünk kará-
csonyt, noha igen helyes az a baptis-
ta közfelfogás, hogy legyen minden
szív Bethlehem és minden nap kará-
csony! De ha már a naptár egy alka-
lommal jelzi egy esztendőben a ka-
rácsonyt, ám legyen egy esztendőben
egyszer karácsony. Az ádventünkhöz
azonban ne nyúljon a naptár és ne
nyúljon az egyház. Mert ha egy esz-
tendő 365 napból áll, akkor a mi ád-
ventünk egy esztendőben 365 napig
tart.

Mi várjuk az Úr Jézust minden
nap, mindaddig, amíg eljön!

Dr. Somogyi Imre írásaiból.

Szemle

CUSHING KARDINÁLIS, a néhány
évvel ezelőtt elhunyt bostoni katoli-
kus főpap idézte valakitől a követ-
kező gondolkodásra késztető monda-
tot: "Nagy boldogság a szentekkel
lenni mennyben, de pokol velük élni
ezen a földön." Az első benyomás a
mondat olvasása után mosolyra in-
dít —, később kisebb fajta döbbenet
vesz erőt az olvasón. A mondást nem
lehet elhessegetni. Megüli az agyat,
a lelket s kezd lassan kialakulni a
vélemény: van valami igaza annak,
aki ezt a mondást kiagyalta. Cushing
kardinalis nem tréfált és nem ját-
szott a szavakkal, amikor a fenti idé-
zetet tette: tapasztalatból szólt.
Hosszú egyházi szolgálata alatt és
sok ezer "vallásos" emberrel való
érintkezése és munkája után jól ki-
ismerte a "szenteket".

MINDEN GYÜLEKEZETI MUNKÁS,
legyen az vasárnapi iskolai tanító,
karmester, nőegyleti vezető, diáko-
nus, prédikátor, szövetségi tisztviselő,
vagy szerkesztő ismeri a "szen-
tek" életét. Az él a szavakban van s
azzal megy a sebzés. Különös jelen-
ség az, hogy a szentek is vágják egy-
nást. Teszik ezt minden vallásos kö-
zösségben. Cushing kardinalis sze-
rint a katolikus egyházban is. Ebben
a dologban sajnos a baptisták sem
képeznek kivételt. Ha már a kardi-
nalis bátor, nyílt egyházi férfiúként
meg merte mondani őszinte vélemé-
nyét a katolikus szentekről, mi bap-
tisták is vagyunk elég szentek ahhoz,
hogy ki merjük mondani — Cushing
érsekhez hasonlóan —, hogy néha
fent vagyunk mennyhez közel, néha
lent... A döbbenetes dolog az, hogy
a szentek között a bajt, a kardfor-
gatást és a szócsatát nem a világiak,
vagy hitetlenek okozzák. A szentek-
nek nem a világiakkal van perük,
hanem a többi szenttel.

MIÉRT VAN EZ ÍGY? Miért van az,
hogy az egyik szent gyülekezet nem
akarja elfogadni a másik szent gyü-
lekezetet? Miért van az, hogy az
egyk szent gyanakszik a másik
szentre? Miért van az, hogy némelyik
szentnek csak a szentekkel van baja,
a világgal szépen megfér? Miért van
az, hogy egyik-másik szent amikor
bírált (néha joggal) mindjárt ítél és

hisszük, hogy megszületett, meghalt,
feltámadott és a mennybe ment —
várjuk az Ő visszajövetelét, azaz
második eljövetelét. Ez a keresztyén
ádvent. Mi várjuk az Úr Jézus sze-
mélyes megjelenését. Mi várjuk az
Úr Jézust, aki jönni fog az ég felhöi-
ben, minden hatalommal és dicső-
séggel, a szent angyalokkal. Mi vár-
juk az Úr Jézust mint ítélő bírót,
aki megítéli e világot; aki összegyűj-
ti és magához veszi a szenteket
(megváltottakat) és megbünteti a
hitetleneket. Mi ezt az ádventet hisz-
szük, ezt valljuk és ezt hirdetjük az
emberi lelkek megtérésére és üdvös-
ségére. S mivel az Úr Jézus visszajö-
vetelének sem napját, sem óráját
nem tudjuk, azért az Ő ígéretétől
fogva a keresztyéneknek állandóan
ádventjük van, mint ahogyan ádvent-
jük volt az ószövetségi hívőknek a
Messiás születésének ígéretétől és
megprófétálásától mindaddig, amíg
a Messiás meg nem született.

Bármennyire is kész vagyok e so-
rok írásakor elismerni azt, hogy a
különböző néven nevezett keresztyén
atyámfiai közül sokan vannak, akik

Aki csupán önmagának él, nem él,
mert nem ismeri a lét értelmét, örö-
mét és koronáját. Csak az ismeri
igazán az életet, aki Istennek és
másoknak él. (Spurgeon)

üt is? Miért van az, hogy az egyik szent szentebb, mint a másik szent, holott az Úr csak arra int, hogy szentek legyetek, de nem szentebbek. Miért van az, hogy az a szent, aki hite szerint az Úr ügyéért harcol a másik szent ellen, az Úr ügyéhez nem méltó fegyverrel és módszerrel küzd? Ezekre a kérdésekre egyszer a Szentek Szentje előtt kell felelniük a szenteknek.

ENYHÍTŐ OKOKAT KERESÜNK cselekedeteinkre és eljárásunkra. Találunk is. Feltételezzük jóindulattal, hogy szent testvérünk jót akar, csak rosszul hajtja végre akaratát. Arról pedig meggyőződünk, hogy a szentek meg tudnak egymásnak bocsátani és el tudják felelteni a sérelmet. Abban is bizonyosak vagyunk, hogy amíg a szentek a harc hevében egymást nem sokra becsülik, addig az Urat tisztelni kívánják. Paradox-szerűen¹ Isten ügye iránti szeretetükben a szentek nem szeretik egymást. Arra is van tapasztalatunk, hogy a szentek, mint gyermekek elfogadják a Mennyei Atya intését és kéz-kezet-fogva haladnak tovább, mint testvér szentek. Melyik családban nincs súrlódás?

A mi kötelességünk az, hogy jusunk el az "érett férfiúságra" lelki életünkben és ügyeljünk saját szentségünkre, nehogy a Sátán fegyvereivel, amelyeket testvéreink ellen használunk saját magunkat szentségtelenítsük meg.

1. Paradox: látszólagos ellentmondás.

Követség

Lukács 1:26—38.

Egyszerűen élt, csendesen, szerényen, Igénytelen és észrevétlen. De jött a követ káprázatos fényben, s a kiválasztó égi kegyelem. Megremegett a különös ígére, mint lilium sebes zápor alatt. A hihetetlen oly hirtelen érte. Időtlenné lett a pillanat.

Aztán... halkan... csendül a felelet. Azóta zeng a századok felett, s aki magát Isten kezébe szánja,

máig is tőle tanulgatja mind: "Legyen énnekem beszéded szerint. Ímé az Úrnak szolgálóleánya!"

T. E.

SZÁMOLJUNK ISTENNEL!

Döntő ütközet előtt állt egy hadvezér s hozzá meglehetősen kellemtelen helyzetben feküdtek a csapatai. Az ütközetet másnapra tervezték s arra minden előkészület megtörtént. A vezér szerette volna tudni katonái szellemét, hogy s mint vélekednek, ezért az est beálltával álruhában sorra járta katonáit, bepilantván a sátrakba, a kunyhókba, melyekbe emberei behúzódtak s kihallgatta beszédüket. Az egyik sátorból hangos szó hallatszott és a vezér jól megértette az egyik katona beszédét: "Az igaz, hogy a mi vezérünk nagyszerű katona és sok ütközetet megnyert, most azonban nehéz helyzetben van. Az ellenség legalább tízszer annyi, mint mi vagyunk s azonkívül nemcsak gyalogságuk, hanem tűzérőségük és lovasságuk is van." Hasonló hangnemben folytatta beszédét tovább a katona, azt akarva bizonyítani, hogy lehetetlen ez alkalommal a győzelem, míg a többiek nagy figyelemmel hallgatták. A vezér nem tudta tovább hallgatni a beszédet és hirtelen belépett a sátorba és így szólt az álmélkodó katonáknak: "És mennyire becsültök engem?..."

Az Úr is ilyen módon hallgatja végig sokszor szolgálóinak, gyermekeinek beszédét, mint latolgatják, hogy milyen kevesen vannak, milyen csekély az erejük, milyen jelentéktelen az, amit véghez tudnak vinni és milyen védtelenek a gonosz ellenség borzasztó hatalmával és nagy erejével szemben. És az Úr áttekint az aggódó ember vállain s végül így szól: "És mennyire becsültök engem?... Beszéltek előrelátásról és elfelejtkeztek Isten gondviseléséről. Beszéltek cselekedetről és elfelejtkeztek Istenről, aki 'munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből.'"

Milyen sokszor jöttök hozzám okos és számító emberek s megfogva kabátomat, figyelmeztettek arra, hogy nagyon messzire mentem vállalkozásaimban, az árvaházak, menházak, stb. alapításában. Aggódtak, hogy lesz-e elég képességem azok fenntartásához. Bevallottam nekik őszintén, hogy nincs erőm, sem tehetségem, de hiszen nem is bíztam

soha magamban, hanem egyedül Istenben s tudom, hogy vele "mindenek lehetségesek".

Emlékezzünk csak vissza Istenre! Milyen óriási feladat hárult reá! Kétmillió ember táplálásáról kellett gondoskodnia naponta s már nem is volt manna, mert a nép folyton közeledett az ígélet hona felé. Szinte lehetetlen feladatot kellett betöltenie Mózes halála után. Itt csak egy segítség, egy lehetőség marad hátra: Isten! És Isten nem is váratott magára. Megjelent Józsuénak és ezt mondta: "Nem hagylak el és nem is távozom el tőled!"

És te, kedves testvérem?! Számolgatsz, tervezgatsz, nem tudsz enni és nem tudsz aludni, mert gondjaid súlya reád nehezedik és a teher meghaladja erődöt. De meghaladják-e Isten erejét is? Ez lehetetlen. Ezért fordulj hozzá és nem szégyenülj meg. "Gondokkal, gyötrellemmel, Istentől mitsem nyersz, De buzgó érzelemmel Imában kérj s meglesz."

Spurgeon K.

MA URAM, MA!

Az amerikai turista, aki egy különlegesen szép kertet szemlélt meg, a következőképpen írja le a kert gondozójával való beszélgetését:

- "Mióta gondozod ezt a kertet?"
- "Huszonöt éve."
- "A tulajdonos hányszor jön, hogy a birtokot és a kertet megnézzé?"
- "Huszonöt év alatt négyszer volt itt."
- "Mikor jött legutoljára?"
- "Tizenkét évvel ezelőtt."
- "Felteszem, hogy sokszor ír."
- "Soha."
- "Kitől kapja az utasításokat?"
- "A milánói birtokkezelőtől."
- "A milánói főnök sűrűn látogat ki?"
- "Az egyszer sem jött ki."
- "Ki ellenőrzi akkor a munkáját?"
- "Tulajdonképpen senki. Magam végzem a munkát."
- "A kert nagyon szép, szebb már alig lehetne. Úgy néz ki, mintha várna, hogy a gazda holnap betoppan."
- "Nem holnap, ma uram."

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Mrs. Mária Szerencsy

Női konf. elnök: Balla B. Györgyné

Alelnök: Tatter Vilmosné

Pénztáros: Kish Ernőné

Erzsébet és Mária

Két egyszerű név, de a nevek mögött, két kiváló jellem, két istenfélő nő, engedelmes, átadott élete ragyog.

A Szentírásban több hasonló nevet viselő nőkről van figyelemre és követésre méltó feljegyzés, de egy Mária a legközelebb áll hozzánk, akiben Isten az Ő tervét véghezvitte, akinek szolgálata, engedelmes volta által a mennyet a földdel összekötötte.

Erzsébet és Mária, két Isten által kiválasztott nő az újtestamentumban. Angyal jelenti be, hogy egy igen kivételes szolgálatra, anyaságra jelölte őket Isten; egyiket próféta édesanyjául, a másikat pedig az Úr Jézus édesanyjául.

Erzsébetnek férjével — Zakariás pappal — beszélt az angyal, templo-

mi szolgálata alatt. Máriával személyesen beszél az angyal. Zakariás és felesége Erzsébet "...mindketten igazak valának az Isten előtt." (Luk. 1:6.) Az írás szerint, Zakariás pap az angyal láttára megijedt... Az angyal nyugtatja: "Ne félj Zakariás! mert a te könyörgésed meghallgattott..." Zakariás imádkozott egy gyermekért s mikor kérése a beteljesedés előtt áll, csodálkozik... Szinte lehetetlen számára — emberi elgondolás szerint —, hogy amit kért Istentől, azt meg is kaphatja... Mennyire magunkra kell ismernünk, ennél a jelenetnél, hányszor állunk így mi is az Úrral szemben?

Az angyal tovább beszél, "Nevezd az ő nevét Jánosnak" (Luk. 1:13.). Az imádkozásra összegyűlt tömeg, várja Zakariást... mikor közöttük átvonul, csodálkozik a nép... ő csak integetett nekik... a templomból már némán megy haza otthonába. Erzsébetnek már szóval nem tudja elmondani, amit az angyal mondott, de mikor a gyermek megszületett Erzsébet jelenti az összegyűlt rokonságnak kívánságát: "Jánosnak nevezessék!" A csalódott emberek nem helyeslik, végül az apa dönt, szólni nem tud... táblát adnak eléje, ráírja Zakariás: "János az ő neve." ...ajka feloldódék, áldván az Istent!

Isten küldetésében, megjelent az angyal Názarethben, Máriánál, beszél hozzá az angyal, ő — saját magát ismerve — kérdést tesz fel... s aztán megnyugszik az angyal válaszában, nem ellenkezik, s alázattal mondja: "Legyen nekem a Te beszéded szerint!"

Az angyal egyebet is közöl vele... Erzsébet a te rokonod, immár hat hónapja bírja az anyaság ajándékát — az ő vénségében —: "Mert az Istennél semmi sem lehetetlen." (Luk. 1:37.)

"Istennél semmi sem lehetetlen!" Ó, mennyi ígélet... bátorítás... biztatás van ebben a néhány szóban, de még ennél is sokkal több, *Istennek, mindenekfelett való hatalma!*

Ha így is hiszed Testvérem, akkor nincs már csüggedésre ok, mert ami emberileg lehetetlen, elképzelhetet-

len, az Istennek hatalmában, hozzánk lehajló szeretetében, mind lehetséges a Benne bízók számára!

"Mária azokban a napokban, nagy sietséggel méne a hegységbe... Zakariásnak házába és üdvözlé Erzsébetet." (Luk. 1:39.) Mária örömteli szívvel siet... Erzsébet nagy örömmel fogadja Mária üdvözlését és betelék Erzsébet Szentlélekkel s e szavakkal fordul Mária felé: "...honnan van ez nekem, hogy az én uramnak anyja jön én hozzám?" (Luk. 1:43.) Ma így fejeznénk ki: milyen megtiszteltetés ez részemre? Boldog, aki hitt... folytatja Erzsébet. Máriának csak ennyi a válasza: "Magasztalja az én lelkem az Urat!"

Mária "dicsénekében" nemcsak örömének ad kifejezést, hanem valóban magasztalja az Urat, tudatában annak, hogy "...nagy dolgot cselekedék velem a Hatalmas!" (Luk. 1:49.)

Két boldog anya találkozása, köszöntése, csupa dicséret, magasztalás Isten felé! Milyen felejthetetlen boldog percek azok, mikor rokonlelkek egymással közölhetjük, Istennek saját életünkben végzett csudadolgait, mikor ketten együtt hálát adhatunk s elmondhatjuk: Magasztalja az én lelkem az Urat!

Három hónapig tartó boldog vizionlátás után Mária hazatér otthonába.

Mária és Erzsébet egyek a boldogságban, de később a szomorúságban, az anyai mártíromságban is hasonlóak lesznek. János fejét véteti Heródes, Jézust keresztfeszítik.

Mária hű marad, a könyörgésben, imádkozásban részt vesz az apostolokkal együtt, (Ap. csel. 1:14.) és továbbra is boldog — bár szívét átjárta az éles tör —, mert a reábízott feladatot, a kiváltságos szolgálatot elvégezte.

ANYÁK GYÜLÉSÉN

Élénk vita tárgyát képezte az összejövetelen az a kérdés, hogy milyen korán kell kezdeni a gyermek Istentélemben való nevelését? Egy tekintélyes vendég-nagymama is jelen volt. Kérték, hogy mondjon véleményét. A nagymama így szólt: "Én az első gyermekemnél 20 évvel a gyermek születése előtt kezdtem, amikor az Úr Jézusnak szenteltem életemet."

Jövel Urunk!

*A jámborok epedve
Vártak reád Urunk.
Most is feléd bocsátjuk
Epedő sóhajunk.
Akkor szegény alakban,
Mint gyermek eljövél,
De milliókat üdvben
Dúsgazdaggá tevé.*

*Most újra várunk téged,
Mint menyeyi Királyt.
Jövel te nagy Megmentő,
Lelkünk téged kiált.*

*Vedd át uralkodásod,
Hozd el a szép időt,
Az üdv s a béke napját
Hozd el ó mielőbb!*

*Mert itt a föld színén most
Szörnyű az állapot,
A gyűlöletnek réme
Ádáz tüzet rakott.*

*Utánad sóhajt lelünk:
Jövel nagy Messiás!
S te véled mindenekben
Dicső feltámadás.*

*Csepegj ó égi béke,
Ömölj te szeretet,
Egy szent karácsonyt hozva
Hasd át a lelkeket!*

(Cs)

Misszió mezőkről...



TORONTO

Két egymásután következő vasárnap eseményeiről számolunk be az Evangéliumi Hírnök olvasóinak.

Október 7-én Kanada egész népével együtt ünnepeltük Hálaadás Napját. Imaházunkban már délelőtt nagyon szép hálaadási oltárt láthatunk, amely Istenünk ez évi áldásairól beszélt nekünk.

Ünnepi együttlétünk az esti istentiszteletben vált teljessé, amikor meghívott vendégünk Mr. Frank Grundy is megérkezett és közöttünk hirdette Isten ígét. (Mr. Grundy Moderator of Toronto Association of Baptist Churches, and Vice-President of Baptist Convention of Ontario and Quebec.) Igehirdetésében különösen megragadott bennünket az a gondolata, hogy az igazán hálás ember az, aki először tud gondolkodni. Gondolkodni azon, amit Isten adott és tett értünk akár az elmúlt évben, akár pedig egész eddigi életünkben. És a gondolkodás után nem lehet más az ember magatartása, mint az őszinte, tiszta hálaadás. Legyünk mi is gondolkodó emberek, hogy azután hálaadókká is tudjunk válni.

A tolmácsolás nehéz feladatát most is Werle Henrikné testvérünk végezte mindnyájunk nagy meglepetésére.

Kedvessé tette istentiszteletünket az énekkar jól fölkészült szolgálataival, és azonkívül néhány költeményben elhangzott bizonyágtétel, amely a hála értékeiről és fontosságáról beszélt. Egész napi ünneplésünkben ismét megerősítést kaptunk arra nézve, hogy Isten várja az ő gyermekeitől, nemcsak egy-egy nap, hanem egész életünkben legyünk hálásak. Így is szeretnénk élni.

A másik ünnepi alkalmunk október 14-én volt. Ekkor Torontóban lévő egyik angol gyülekezetnek, a Heron Park Baptist Church meghívásának tettünk eleget. Ez a gyüle-

kezet mindössze 22 éves múlta tekintet vissza, és Toronto egyik új negyedében alakult. Imaházuk is csak 1956-ban épült. De minden évben megemlékeznek Isten kegyelméről, ahogy népét egy csoportba összegyűjtötte.

Ebben az évben a Magyar Baptista Gyülekezetet hívták meg erre az ünnepi megemlékezésre. Kezdetben tanakodtunk, hogy milyen módon is tegyünk eleget ennek a meghívásnak, de arra gondoltunk, mivel igénylik a testvérek az énekkarunk szolgáltatását is, ott aztán igazán nincsenek nyelvi nehézségek, mert a dallamok nem ismernek korlátokat. Így énekkarunk ismét nagyon komoly és színvonalas énekekkel készült föl erre az estére. Mind a két alkalomra az énekkar karvezetője, Hortulányi Gedeon testvér készítette föl az énekeseket nagy lelkesedéssel és odaadással.

Nagyon jól éreztük magunkat angol testvéreink körében, és ez folytatódott tovább az utána következő szeretet-vendégségben, amikor igyekeztünk megerősíteni egymáshoz való tartozásunk krisztusi tudatát. Azalatt váltunk el egymástól, hogy bár, ez volt az első találkozása a két gyülekezetnek (taglétszámát tekintve hasonló nagyságú a két gyülekezet), de ezt a testvéri kapcsolatot szeretnénk fönntartani és erősíteni.

Viczán János

GOD HAS A RIGHT

GOD has a right to a definite part of your time—He has the power to take all of it.

GOD has a right to a definite part of your money—He has the power to take all of it.

GOD has a right to be glorified through your tongue—He has the power to take all of it.

GOD has a right to be honored through your influence—He has the power to take all of it.

GOD has a right to your life—He has the power to take all of it.

—Selected

Hírek...

MAGYARORSZÁG

Az Európai Baptista Szövetség 1973. július 18—22 közt Zürichben tartott konferenciáján részt vett az 55 tagú budapesti baptista énekkar. (Az énekkar a Budapest és környéke baptista gyülekezetek énekkaraiból válogatott együttes.) Az énekkar Bányai Jenő vezetésével és Beharka Pál orgonakíséretével nagy elismerést váltott ki kitűnő ének előadásai-val. Ezúttal kapcsolatosan az énekkar énekelt Strassbourghban és Zürich egyik baptista gyülekezetében. (Az Evangéliumi Hírnök olvasói őszinte szívvel örülnek a budapesti énekes testvérek kitűnő teljesítményének. Az Úr áldását kívánjuk további működésükre. Szerk.)

A budapesti Baptista Teológiai Szeminárium évzáró ünnepélyét június 14-én tartotta. Három végzett hallgató nyert ünnepélyes kibocsátást. Az intézetnek az 1972—73. évben 8 hallgatója volt. Az ünnepélyes alkalomkor elhangzott jelentés megállapította, hogy "fiataljaink közül kevesen vállalkoznak lelkipásztori szolgálatra." A szeminárium tanárai: Békefi Pál dékán, Beharka Pál, Gerő Sándor, Hetényi Attila, Mészáros Kálmán és Nagy József.

Békésen augusztus 12-én beme-
ritési ünnepély volt. A beme-
ritést Hányik János lelkipásztor végezte.

ERDÉLY

Lónya, Kolozs megye. Szeptember 30-án hálaadó ünnepélyt rendeztek a helybeli gyülekezetben. Az ünnepélyes, alkalomra Magyarországról Jugoszláviából, Norvégiából és az Egyesült Államokból érkeztek vendégek.

Maros-Ludason és Temesvárott levő magyar baptista gyülekezetben alámerítési ünnepélyt tartottak.

Nicolai Covaci a nagyváradi román baptista gyülekezet prédikátora és a romániai baptista szövetség elnöke súlyos szívbjában szenved. Hamburgban kezelteti magát.

JUGOSZLÁVIA

Belgrádban városrendezés miatt kisajátították a baptista gyülekezet templom épületét. Az épületet már

Ha harcodat egyedül akarod megküzdeni, Isten félreáll és rád bizza a megoldást, a vesztes azonban te leszel.

lebontották, de ameddig a város az épület kereskedelmi értékét meg nem téríti, a gyülekezet az üres telken tart Istentiszteletet.

Rijeka, volt Fiume városában levő baptista gyülekezetben október 7-én ifjúsági találkozó volt több külföldi vendég részvételével.

Novi Sad. Dr. Lewis A. Drummond, amerikai evangélista 15 napos jugoszláviai tartózkodása alatt meglátogatott 8 gyülekezetet az elmúlt nyáron. Az evangélizációk eredményeképpen 30 egyén döntött Krisztus mellett nyílt vallomással. *Klem Ferenc* testvér, a jugoszláviai baptisták titkára volt az amerikai vendég tolmácsa. Klem testvér kifejezte azt a reményét, hogy az 1973-as év a "stagnálás" végét jelenti és több, mint 100 alámerítést fognak tudni jelenteni. Jugoszláviai baptisták száma 3500. Dr. Drummond a louisvillei Southern Baptist Theological Seminary tanára. (EBPS)



Stara Zagora: Bulgáriában, ebben a központifekvésű városban egy kis csoport baptista jön össze a gyülekezeti alkalmak megtartására. Az evangélikusok száma itt 250–300 között mozog. A különböző felekezeti hívők énekléskor a pünkösdiéket által kiadott énekeskönyvet használják. Ez a legerősebb protestáns felekezet.



FESZÜLT HELYZET AZ EGYHÁZ ÉS AZ ÁLLAM VISZONYÁBAN NYUGAT-NÉMETORSZÁGBAN

Az egyház és az állam szétválasztása a Német Szövetségi Köztársaságban még mindig nem történt meg. A *Szabad Demokrata Párt* (FDP) egyik bizottsága javasolta, hogy az egyházi adó állami segéllyel való behajtását szüntessék meg. Az állam és az egyház közt levő szerződéseket meg kell szüntetni és a kötelező vallásoktatást el kell törölni, követeli a javaslat.

Nyugat-Németország lakosságának 96 százaléka hivatalosan tagja a katolikus és evangélikus egyházaknak, de a katolikusok közül 33.5 százalék és a lutheránusok közül 4.8 százalék jár templomba. A fentnevezett javaslat — érthetően — éles tiltakozást váltott ki az egyházi körökből.

Are You In Love?



By Roscoe Brown Fisher

Tell me of marriage, I said to Grandpa.

And he began to speak:

It isn't we do not mean what we say before the altar; rather it is that we find it too difficult to live out what we say.

It isn't that we are not in love the day of the wedding; but rather it is that we have not yet crossed the sea, and are simply unaware of its perils and obligations.

It isn't that we cease to dream and desire to drink the fragrance of companionship; but rather that we forget the discipline of affection... of kindnesses... of duty... of moral obligation every love must have if it is to survive.

Marriage never remains the same. It is forever growing... into a masterpiece... into a mixture... or into a mess.

It becomes a beautiful relationship... a bearable relationship... or a boresome relationship.

What a shame—so many allow the delicate intimacies of the bedroom to be pushed beyond their reach by their selfishness and misunderstanding of the art of love.

What price... O Love? Tears, divorce, broken homes, homeless children—the black plagues of the American social order.

But you make me sad, Grandpa. What about the other side of the mirror?

Grandpa was silent, as if waiting for a voice beyond. Then he continued to speak:

Love—radiant and romantic—master of all life!

Those talkative eyes, that little touch of the hand, that unexpected, quickened beat of the heart, that short deep breath you hoped and dreamed could be yours—this is love.

'Tis more fun to love than to be

loved... and yet, who can love without receiving love? Who can escape the tenderness of compassion?

Love has no sanctuary. If love finds you, it will direct your course.

Sing and dance and cry and forgive together... and be joyful and let each of you be you.

Stand alone, but let each of you surrender yourself until every setting sun melts into a tomorrow better and brighter than today.

Children about your feet... O woman!... the seeds you bear in your body shall rise up and call you blessed... and kingdoms and crowns shall fall before you... and your tears and pains shall be hidden in the closed palm of secret memories—this is love.

A FAMILIAR LANDMARK

A railroad recently proposed the abandonment of a money losing spur line running through North-eastern Colorado into Nebraska.

One of the witnesses who testified in opposition to the abandonment proceedings was a farmer who pleaded vociferously that the line was a vital necessity to the area.

The railroad lawyer asked, "How long has it been, Sir, since you shipped anything on this railroad?"

"Well, I don't know as I ever have."

"How long has it been since you've ridden on the railroad, Sir?"

"About ten or fifteen years," drawled the farmer.

"Then what difference does it make to you whether the spur line is abandoned or not?"

"Well," said the farmer, with some degree of disturbance, "I walk down almost every night to see the train go by!"

Lots of people feel the same way about the church. It is a nice familiar landmark and they would miss it if abandonbed—yet, they do not use it!

Laziness grows on people. It begins in cobwebs and ends in iron chains. The more one has to do the more he is able to accomplish. —

Buxton

ÁRVERÉSRE KERÜLT BIBLIA

A dédnagyszüleim az inséges 1817. esztendőben kerültek össze, mint házások. Dédapám cipész volt és leánykorában 200 tallért takarított meg, úgy hogy családalapításra gondolhatott. A pénzen egy házikót és egy hozzátartozó kis szántót vett. A házikó, amikor megvették olyan rozoga volt, hogy a pincétől a padlásig keresztül lehetett látni. Ha felhőszakadás érte, az ágyat a szoba valamelyik száraz helyére kellett tologatni. A megszálló francia csapatok inségbe döntötték az országot és ezt még fokozta két egymásután következő rossz termés.

Dédapám komoly hívő ember volt. A Megváltójáról, amikor erre alkalma nyílt, bátran bizonyosságot tett és emiatt az egész falu "a jámbor suszternek" nevezte. Jóllehet szorgalmas munkás volt, a napi keresete csak nyolc garast tett ki, és ebből tizenegy gyermeket nevelt fel. A házassága első éveiben egyszer komoly gondja támadt a kis családnak: még egy ágyra lett volna szükségük. A nagyobbik gyermek a szülőkkel aludt, egy másik gyermek lassan már kinőtt a bölcsőből és egy harmadik gyermek Isten áldása útban volt. Ezért kellett még egy ágy.

Erre nemsokára egy kedvező alkalom nyílt. A faluban kidobolták, hogy egy gazdag ember minden holmija árverésre kerül és hogy ágyat is lehet majd venni. "Nosza, apus", szölt dédanyám, "menj el oda és vegyél egy ágyat. Tizenhét tallért spóroltunk, ebből majd kitelik." Dédapám szótlánul tudomásul vette a tervet. Amúgy is kevésbeszédű ember volt, az élettársa viszont olyan bőbeszédű, hogy szinte öröm volt hallgatni. Az árverés napján magára öltötte az ünnepi zubbonyát, magához vette a 17 tallért és elment az árverés színhelyére, a helyi korcsmába. Mivel ott soha nem szokott megfordulni, a megjelenése feltűnést keltett. "Nini, a jámbor suszter is itt van" sugdolóztak körülötte. Valaki megszólította: "No, majszter uram, mi kellene, mit akar vásárolni?" — Ágyat akarok venni. — Azt kaphat, az van elég.

Az árverés, ivás és lármás terefere közt megindult. Egy idő múlva egy

vaskos, 15 font súlyú könyv került licitálásra. "Ez egy magyarázatokkal ellátott Biblia", kiáltott harsány hangon az árverező, "ki akar Bibliát vásárolni?" A kérdés élcelődést váltott ki a jelenlevőkből és amikor a Bibliából verseket citáltak, gúnyos megjegyzéseket lehetett hallani. Első vásárlónak egy kereskedő jelentkezett, aki 20 garast ígért, mert csomagolópapírra volt szüksége. Másodiknak a dédapám jelentkezett: egy tallért ígért a Bibliáért. "Ki az, ki kínált egy tallért?" kérdezte csodálkozva a nagy összegen az árverező. "Breidenbach mester!" hangzott a válasz. Erre többen összesugdolóztak: Tréfáljuk meg a jámbor susztert, verjük fel a Biblia árát! Gúnyolódás és viccelődés között egyre magasabb kínálat hangzott fel. Végül valaki 16 és fél tallért kínált, a dédapám pedig tizenhetet. És egy rövid szünet után az árverező kijelentette: Tizenhét tallér először, másodsor, és harmadszor! Utána kalapácsütés. — A Biblia dédapám tulajdona lett.

"Nos, hát nem akart maga ágyat venni?" kérdezték gúnyosan a vásárlótól. Az nem válaszolt, szótlánul kifizette a 17 tallért, vállára vette a Bibliát és elindult haza. Ágyat már nem tudott venni. Amikor a nehéz könyvvel, megizzadva hazaérkezett, felesége csodálkozva fogadta: Hát te mit hozol itt? — Egy Bibliát. — És mi van az ágygal? — Ágyat nem vettem. — És miért nem? — A Biblia miatt. — Mibe került a Biblia? — Tizenhét tallérba. Erre aztán kitört a nagy vihar. Dédapám nem szólt semmit, levetette az ünnepi zubbonyát, felkötötte a munkakötényét és leült dolgozni. Csak egyszer vetette közbe: Nem tudtam elviselni, hogy a szent Bibliából csúfot üzenek. De ez mitsem enyhített a felesége haragján. Amikor dédapám az esti áhítathoz elővette a megvásárolt Bibliát, az asszony durcásan kiment.

Másnap korán reggel a falu jómódú molnára köszöntött be. "Mivel szolgálhatok?" kérdezte tőle Breidenbach mester. "A Biblia és az ágy miatt jöttem", felelt amaz. "A tegnapi esetet elmondtam a feleségemnek és ő szörnyen megmosta a fejemet a történetek miatt. Azt mondta:

Ha ti férfiak isztok, csak csúfságon jár az eszetek! Egész este pörölt velem és ma reggel már hajnalban ki zavart az ágyból. És azt mondta: Fent a padlásszobában van egy felesleges ágyunk. Hozd le az ágyneművel együtt, rakd szekérre és hajts el vele Breidenbachékhoz. Ha 17 tallért adtak egy Bibliáért, ingyen kapják az ágyat. Nosza, gyerünk azzal az ágygal, hozd le és vidd el nekik!" — Így hát elhoztam. Kint van a kocsin, segítsen lerakodni.

De dédapám először beszölt a konyhába: Anyus, gyere csak ki egy pillanatra! — Mi az, mi van? kérdezte mogorván az asszony. "Jó reggelt, kedves Breidenbachné!" köszöntötte a molnármester. "A feleségem üdvözlét küldi és arra kéri, fogadjon el tőlünk egy ágyat. Jó szívvel adjuk, használják egészségben!" A dédanyám erre összenézett a férjével, szótlánul visszament a konyhába és ott úgy tett, mint egykor a Péter tanítvány: keserves sírásra fakadt. A férfiak ezalatt felhozták az ágyat, összerakták és este már abban aludtak a gyerekek. De ezt megelőzően dédapám esti áhítatot tartott a feleségével együtt. Az új Bibliából fella-pozta a 37. zsoltárt és olvasott: Gyönyörködjél az Úrban és Ő megadja néked szíved kérését! Hagyjad az Úrra a te útaidat, majd Ő teljesíti!

Dédapám az élete utolsó napjaig hűen követte drága Mesterét, az Úr Jézus Krisztust. Utolsó betegsége alatt sokat imádkozott, hogy az Úr térítse magához az egész háza népét; és főleg azért könyörgött Istenhez, hogy méltassa egyik utódját arra, hogy szent Országa munkása legyen. A dédanyám csak a férje halála évében ragadta meg teljes hittel az üdvbizonyosság kegyelmi ajándékát még 21 évet élt és 92 éves korában helyezhette imádkozó kezét az első unokája, az édesapám fejére azon a napon, amikor lelkésszé avatták. Két napra rá a menyeyi Atya hazahívta fáradt szolgálóleányát az örök boldogság honába. — Vajha a kiterjedt, nagy családunk minden egyes tagja megszívlelné a Szentírás ama intelmét: "Figyeljete az életükre és kövesséte a hitüket!" (Zsid. 13:7.)

Breidenbach M.
(Ford. L. E.)

Az ördög nem fél a porlepte bibliától.

Az 50,000 dolláros hítvállalkozás mérője

Szövetségünk pénztárnoka, Stég Jakabné testvér jelenti, hogy a gyűjtésre október 4-ig a következő adományok folytak be:

Dr. Bela Udvarnoki	\$100.00
Mrs. Wm. Tatter	100.00
Mr. & Mrs. Elmer Kish	50.00
Mr. Alex Kish	100.00
Mr. & Mrs. Mike Kunstler	50.00
Mrs. Ethel Simon	50.00
Dr. & Mrs. Lincoln Wadsworth	50.00
Mr. Gabriel L. Petre	100.00
Rev. & Mrs. Michael Major	100.00
Mr. & Mrs. Jack Steg	110.00
Rev. & Mrs. Gabriel Petre	105.00
Mr. & Mrs. Dionys Fanchal	500.00
Dr. Ladislau Biro	50.00
Mrs. Maria Szerencsy	100.00
Mrs. Clara Szabo	100.00

MOODY'S REBUKE

Once when D. L. Moody was at the height of his ministry, he was traveling by rail to his next meeting, accompanied by his friend, D. B. Towner. A young man who had been in a drunken brawl boarded the train at a way station. His clothing was in disarray, and he was in a fighting mood. Recognizing Mr. Moody he began to ridicule him and sing in a loud and contentious way some of the precious gospel hymns. This greatly irritated the evangelist, so he asked the conductor to take charge of the fellow. The trainman quieted the drunkard and escorted him to another place, where he kindly washed the young man's face and treated his bruises. Hearing about this, Mr. Moody began to have some pangs of conscience. "Just think," he said to Mr. Towner, "only last night I was preaching about the Good Samaritan; and yet this morning I find my feet in the shoes of both the priest and the Levite! This trainman's action has served as a rebuke to me from the Lord!"

From Our Daily Bread.

Az ember sír amikor megszületik, sír mielőtt meghal; legalább közben nevesse! (Max Tilleur)

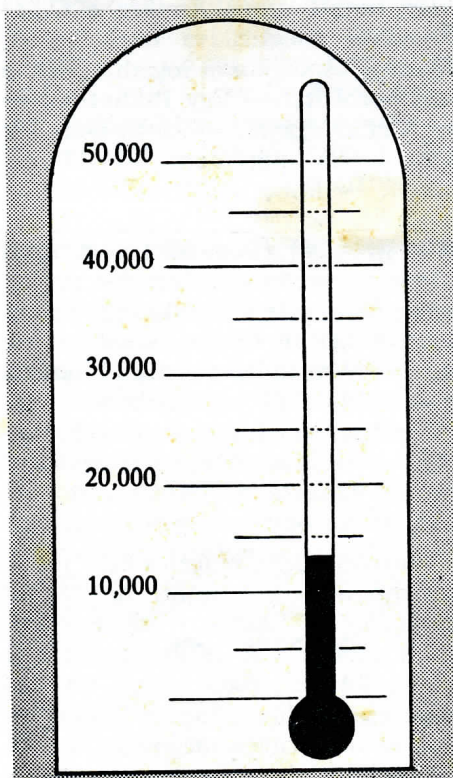
Mr. Louis Dreseher	100.00
Mr. & Mrs. Andrew Yanik	100.00

Október 24-ig a további adományok érkeztek be a pénztárnokhoz:

Mr. & Mrs. Joseph Gallai, Calif.	\$ 25.00
Mr. & Mrs. Peter Kobori, Calif.	25.00
Mrs. Julia Szucs, Canada	30.00
Mr. & Mrs. Janos Shartner, Can.	50.00
Mr. & Mrs. Janos Kuti, Canada	30.00
Mr. & Mrs. Janos Szekeres, Can.	100.00
Rev. & Mrs. Janos Vezian, Can.	50.00
Mr. & Mrs. Janos Eifert, Canada	60.00
Mr. & Mrs. Gyoza Toth, Canada	30.00
Mr. & Mrs. Gabor Somogyi, Can.	150.00
Mr. & Mrs. Henrik Werle, Canada	50.00
Mr. & Mrs. Alex Gaspar, Canada	100.00
Mr. & Mrs. Sandor Kuti, Canada	50.00
Mr. & Mrs. Frank Schaffer, Can.	500.00
Mr. & Mrs. Alex Banyai, New York	150.00
Mr. & Mrs. Antal Barath, Calif.	200.00
Mrs. M. Salamon & Mrs. Betty Berleth, New Jersey	25.00

A fenti összegek egy része a felajánlott adományok első részletét jelentik. Több testvérünk ajánlott fel 1000.— dollárt. Nem mindenki képes 1000 dollárt adni, de ha minden testvérünk tehetsége szerint ad, a célt, az 50.000 dollárt 1974. júliusáig elérjük. A pénztárnok címe:

Mrs. Jack Steg
321 Wilbur Court,
Palm Bay, Florida 32905.



Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. december 16. Hit vagy hitetlenség? János 12:37—50.

Aranymondát: János 3:36.

Hétfő, dec. 10. "Aki hiszen Ő benne." János 3:16—21.

Kedd, dec. 11. Hit és üdvösség. Róma 10:1—10.

Szerda, dec. 12. Ima és hit. Luk. 11:1—10.

Csüt., dec. 13. Egy néhány görög Jézust akarta látni. Ján. 12:20—26.

Péntek, dec. 14. "Amikor én felemelitem." Ján. 12:27—36/a.

Szombat, dec. 15. A hitetlenség veszélye. Ján. 12:36/b—43.

Vas., dec. 16. Nem kell sötétségben járnunk. Ján. 12:44—50.

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. december 23. Az Ige köztünk lakozott. János 1:1—5, 14—18.

Aranymondát: János 1:14.

Hétfő, dec. 17. "Isten velünk." Ésaías 7:10—14.

Kedd, dec. 18. "Fiú adatott nekünk." Ésaías 9:1—7.

Szerda, dec. 19. Örömhír a szegényeknek. Ésaías 61:1—4.

Csüt., dec. 20. Az Úr szolgája. Ésaías 52:13—53:3.

Péntek, dec. 21. A szenvedő Szolga. Ésaías 53:4—14.

Szombat, dec. 22. Minden élet kútfeje. János 1:1—5.

Vas., dec. 23. Isten megjelent testben. Ján. 1:14—18.

Vidám elme, jó orvosság

Feleség a munkából hazatérő férjéhez: Van egy rossz és egy jó hírem drágám. A rossz hír az, hogy ma maradéket eszünk.

Férj: És mi a jó hír?

Feleség: Az, hogy van belőle elég.

A mai fiatalság...

— Nézze azt a lányt, nem úgy néz ki, mintha fiú volna?

— Dehogyan nem, az az én fiam.

— Bocsánat, nem tudtam, hogy ön az apja.

— Nem az apja vagyok, uram, hanem az anyja.